

Казки для хлопчиків

Заморське яйце

Заморське яйце

Одного разу, ще в давні часи, жив собі багатий — пристрасний коняр. Як тільки почув про гарного коня, зразу мчить туди, щоб придбати для своєї стайні. Єдина його мрія — мати таких коней, яких ще ні в кого нема. Тож і вештався цілими днями по ярмарках, аби не прогавити доброї нагоди.

От якось цей завзятий коняр приїхав до міста.

Помітив його бідний селянин, який приніс на продаж баклажани. Тоді ще такі овочі були рідкістю. І селянин вирішив покепкувати з багача. Зняв з голови крисаню і низько поклонився.

— Маю для вас, паночку, товар.

Багач зупинився і витріщив очі на рідкісні овочі.

— Чим це ти торгуєш?..

— Торгую я заморськими яйцями, з яких вилупляються лошата. Та такі красиві, яких ні в кого ще нема!

— Ти диви! — здивувався завзятий коняр.

Бачить селянин, що багач не вельми на розум багатий, та й каже;

— Слушайте сюди... Покладете оце яйце в решето, самі сядете на нього і будете сидіти, поки лоша не вилупиться.

— І довго треба на ньому сидіти?..

— Три тижні, не більше.

Почухався в лисину багач:

— А чи не може хтось із слуг на ньому сидіти?..

— Чому ні? Але в такому разі вилупиться лише нікчемна шкапа.

Зітхнув багатий і вибрав якнайбільший баклажан.

— Що просиш за це?

— Сто талерів, ні шеляга менше.

— То дорого! — скривився багач.

— Зате через рік ви будете мати такого коня, що й під цісаря не соромно!

— Гаразд, одне яйце беру, — заквапився коняр. — Якщо вилупиться з нього таке лоша, як кажеш, то я у тебе цілий віз оцих яєць куплю.

Повернувся багатий додому, звелів наймищці принести до його спальні решето й вистелити його гусячим пухом. Потім обережно поклав на м'яке дно заморське яйце і сів, як квочка на сідало.

— Тепер ще обклади мене зі всіх боків подушками і перинами, бо мені тут довгенько сидіти, — сказав багач оторопілій наймищці. — Будеш приносити мені їсти й пити. І нікого не впускай!

Говори всім, що я занедужав.

Сидить багач на решеті тиждень, сидить другий та все прислухається, чи не чути іржання лошати...

Минув і третій тиждень — не подає голосу лоша!

«Не обдурив мене той хлоп? — стривожився багач. — Почекаю день-два...»

Але й за три дні не висидів лошати.

Розсердився багач, захопив овоч, вибіг на город і з усієї сили вдарив ним об землю. А під головою капусти саме сидів заєць. Сполоханий, він метнувся вбік і щодуху дременував у поле!

А багач подумав, що то і є лоша, та й стрімголов кинувся за ним. Але куцохвостий уже зник з очей.

Багач схопився за голову:

— Такого коника я втратив!

Потім довго никав по всіх ярмарках, сподіваючись зустріти селянина з дивовижними заморськими яйцями. Та марно! Хитрий селянин, видно, намагався не потрапляти вже йому на очі...